

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl ve veřejném zasedání dne 19. července 2017 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Milcové a soudkyň JUDr. Kateřiny Hykešové a JUDr. Evy Holasové o odvolání Mgr. L [redacted] V [redacted], Ph.D., nar. [redacted] proti rozsudku Okresního soudu Praha-západ ze dne 28.4.2017, č. j. 14T 25/2017-283 t a k t o :

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek **částečně ruší, a to pouze ve výroku o trestu.**

Za podmínek § 259 odst. 3 tr. řádu se **znovu rozhoduje tak, že**

obžalovaný

Mgr. I [redacted] V [redacted], Ph.D.,

nar. [redacted], bytem [redacted]

se při nezměněném výroku o vině zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1,2 písm. a) tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a nezměněném výroku o náhradě škody

o d s u z u j e

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) let, jehož výkon se podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odkládá na zkušební dobu 3 (tří) let.**

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1,2 písm. a) tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se dle zjištění prvního soudu dopustil tím, že dne 06. května 2016 v době od 20:30 hodin do 21:00 hodin, v rodinném domě na adrese [redacted] jež byl místem společného bydliště obžalovaného s poškozenou, manželkou H [redacted] V [redacted] nar. [redacted] v úmyslu na ní vykonat proti její vůli soulož, k této přistoupil, objal ji kolem ramen, se slovy, že to poškozenou bude „rajcovat“, majíc erekci, poškozenou povalil na zem, kde na poškozené hodlal vykonat soulož vsunutím svého ztopořeného penisu do pochvy poškozené, pročež se poškozené snažil roztáhnout nohy, roztrhal poškozené kalhoty, včetně jejího spodního prádla, a to přestože mu poškozená hlasitě verbálně i fyzicky kladla odpor, mj. volala o pomoc a prosila obžalovaného, ať svého jednání zanechá, tedy dávala zřetelně najevo, že nemá o jakýkoliv druh sexuálního styku s obžalovaným zájem, přičemž v průběhu fyzické potyčky obžalovaný, využívajíc svojí zjevnou fyzickou převahu, vytrhl poškozené chomáč jejích vlasů, kdy v dokonání soulože s poškozenou mu zabránila skutečnost, že poškozená zachovala rozvahu a lstí obžalovaného přesvědčila, že potřebuje na toaletu, kam jí obžalovaný umožnil vstup, načež se poškozené podařilo z domu, před dalším fyzickým a sexuálním násilím ze strany obžalovaného utéct a přivolat pomoc, čímž zabránila obžalovanému ve vykonání soulože, kdy v důsledku sexuální agrese obžalovaného utrpěla povrchové oděrky po celém těle, při sebeobraně si ulomila nehet na prostředníku levé ruky a zároveň došlo k vytržení části jejích vlasů, zároveň utrpěla psychický otřes, v důsledku čehož vyhledala lékařskou pomoc a na poškozených věcech jí vznikla blíže neurčená majetková škoda.

Za tento zločin byl odsouzen podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu 5 let. Poškozená H [redacted] V [redacted] byla podle § 229 odst. 1 tr. řádu s nárokem na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti tomuto rozsudku podal včasné odvolání obžalovaný, který jej napadl především ve výroku o vině, v důsledku toho pak i v navazujících výrocích. Namítl, že okresním soudem nebyl správně zjištěn skutkový stav věci, vytýká mu i nesprávné právní posouzení. V prvé řadě zdůrazňuje, že v předmětném řízení nebyl předložen žádný přímý důkaz, který by bez důvodných pochybností prokazoval jeho vinu. Důkazy předložené soudu I. stupně netvoří ucelený řetězec, na základě kterého by bylo možno prokázat, že obžalovaný předmětný skutek skutečně spáchal. Má za to, že výpověď poškozené - dnes již jeho bývalé manželky - je účelově zkreslena a v okolnostech předmětného večera vykonstruovaná. Připouští, že mnohaletý mimomanželský vztah s jeho dřívější studentkou, o kterém manželka věděla, byl pro ni velmi frustrující a pro poškozenou to bylo velmi náročné období z hlediska psychické zátěže. Odvolatel se obává, že ze strany bývalé manželky je obvinění z pokusu o znásilnění vyvrcholením její frustrace a jedná se o vykonstruované obvinění. Z tohoto důvodu se domnívá, že měl být vypracován znalecký posudek z oboru psychologie či psychiatrie, který by určil, zda poškozená netrpí duševní poruchou, v důsledku které by mohla reálně nastalou situaci úmyslně zkreslovat a obvinění účelově vykonstruovat. Současně odvolatel připomíná, že v domě spaly dvě jeho malé děti, navíc očekávali příjezd psychologů L [redacted] S [redacted] je proto těžko představitelné, že by se vystavoval riziku, že by při souloži s poškozenou byl přistižen vlastními dětmi či psychologkou. Je proto jen logické, že se pokusil uplatnit na

poškozené psychologickou terapií tzv. pevného objetí těsně před příjezdem psychologičky, která je specialistkou na rodinné vztahy. Pokud by skutečně chtěl na poškozené proti její vůli vykonat soulož, tak by nikterak nedovolil, aby se vymanila z jeho sevření, nedovolil by tedy, aby šla na toaletu. Připomíná i neprocesní výpověď obžalovaného v samém počátku před zahájením trestního stíhání, po skutku samém, v níž popsal, že poškozenou pustil z pevného objetí, říkal jí, aby si sedla do křesla, ona pak odešla na toaletu, dobrovolně tedy od svého jednání upustil. Rovněž znalecký posudek znalce z oboru ekonomiky pro odbor textilie považuje za nesprávný a navrhuje, aby byl vypracován revizní znalecký posudek, který by znovu posoudil, zda bylo za kalhoty zataženo vestoje, jak tvrdí obžalovaný či vleže, jak tvrdí poškozená. Navrhl proto, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc byla vrácena soudu I. stupně. Před odvolacím soudem odvolatel rovněž namítl, že i pro případ, že by odvolací soud dospěl ke shodným závěrům jako soud okresní, uložený trest je příliš přísný a připomíná negativní dopady tohoto trestního stíhání na rodinný i osobní život obžalovaného a výchovu jeho dětí.

Z podnětu podaného odvolání přezkoumal odvolací soud z hlediska vad vytýkaných zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to v rozsahu uvedeném v § 254 odst. 1 tr. řádu a shledal, že odvolání obžalovaného je jen částečně důvodné.

V posuzované věci lze konstatovat, že okresní soud se jí velmi pečlivě zabýval, prováděl procesně správným způsobem dokazování v rozsahu potřebném pro řádné objasnění věci, velmi podrobně vyslyšal jak obžalovaného tak i poškozenou, prováděl zákonným způsobem i všechny další dostupné důkazy, které posléze zhodnotil v souladu s § 2 odst. 6 tr. řádu, tímto postupem dospěl ke zcela správným skutkovým závěrům vyjádřeným ve výrokové části napadeného rozsudku. V odůvodnění svého rozhodnutí pak soud I. stupně zcela přehledně vysvětlil, z jakých důkazů při svém rozhodnutí vycházel, proč uvěřil výpovědi poškozené a na základě kterých důkazů a jakých úvah má za to, že obhajoba obžalovaného byla vyvrácena. Okresní soud podle mínění odvolacího soudu nijak nepochybil, a pokud vycházel ve svých skutkových závěrech především z výpovědi poškozené H. V. Výpověď poškozené byla od samého počátku řízení zcela neměnná a konzistentní, nedocházelo v ní k žádným významným odchylkám či rozporům. Výpovědi poškozené je přitom jednoznačně vyvrácena i obhajoba obžalovaného spočívající v tom, že v rámci rodinného konfliktu se jej snažil řešit právě za pomoci psychologické teorie tzv. pevného objetí (příčemž sám odvolatel připouští, že takovému jeho jednání se poškozená slovně i fyzicky bránila). Okresní soud nepřehlédl, že proti obhajobě obžalovaného však poškozená zcela jednoznačně vypovídala o tom, jakým způsobem se vůči ní obžalovaný v kritickém okamžiku choval, a zcela jasně potvrdila, že jeho jednání mělo jednoznačně sexuální podtext.

Nemohl ani pominout, že výpověď poškozené nezůstala osamocena, naopak je podporována celou řadou dalších nepřímých důkazů, a to jak věcných, tak i výpověďmi svědků L. S. a J. V. Tito svědci zcela jednoznačně potvrdili duševní stav poškozené poté, co jednak svědkyně S. přijela na její volání, jednak i svědek V. potvrdil duševní stav poškozené v době, kdy přišla do restaurace požádat o pomoc a zavolání policie, potvrdil rovněž, že slyšel v předchozí době i volání o pomoc, na které však nikdo nereagoval. Výpověď poškozené je rovněž v souladu i s protokoly o ohledání místa činu a vydání věcí (poškozená vydala roztrhané kalhotky odhozené v koši, vydala i roztrhané

kalhoty a vestu). Poškozené oblečení bylo podrobena i znaleckému zkoumání, závěry znalce přitom rovněž potvrdily verzi popisovanou poškozenou. O závěrech znalce soud I. stupně důvodně nepochyboval, neboť znalec i v hlavním líčení své závěry vysvětlil a potvrdil, že věci, které poškozená měla na sobě oblečeny, byly roztrhány, a to velkou silou (kterou obžalovaný - jak sám potvrdil – s ohledem na jeho sportovní aktivity disponuje) v pozici, kdy poškozená ležela na zemi, nikoli v pozici popisované obžalovaným, tedy vestoje. I způsob poškození oblečení tedy jednoznačně potvrzuje sexuální motiv jednání obžalovaného a je ve shodě s tvrzením poškozené. V neposlední řadě soud I. stupně nepřehlédl, že výpovědi poškozené odpovídá jak nález vytržených jejích vlasů, tak i jejího ulomeného nehtu.

Okresní soud proto zcela oprávněně uvěřil výpovědi poškozená, která, jak již zmíněno, byla podporována celou řadou dalších nepřímých důkazů a o její věrohodnosti proto nebylo třeba nijak pochybovat. Odvolací soud rovněž nevyhověl návrhu obžalovaného na doplnění dokazování znaleckým psychologickým či psychiatrickým zkoumáním poškozené, neboť má za to, že takový důkaz je pro posouzení věci zcela nadbytečný. O duševním zdraví poškozené a o tom, že vypovídala pravdivě, totiž není s ohledem na důkazy provedené v nalézacím řízení žádných pochyb. Je třeba na tomto místě zdůraznit, že poškozená, přestože jednáním obžalovaného byla velmi otřesena, nikdy v průběhu celého trestního řízení o něm nemluvila negativně, pouze bez výrazných emocí popisovala průběh posledních let jejich manželství. Potvrdila, že jejich manželství bylo spokojené, vychovávali společně dvě malé děti. Poškozená však ani v další době nezaujala k obžalovanému zřetelně žádné negativní postoje, přestože zjistila jeho dlouhodobý mimomanželský vztah, hovořila i se studentkou, se kterou obžalovaný tento vztah navázal, snažila se o řešení, přičemž se snažila zejména chránit jejich společné děti. Mimomanželský vztah obžalovaného však trval velmi dlouhou dobu, obžalovaný však nepřistoupil k žádnému zásadnímu řešení. Právě kolísavý postoj obžalovaného vyústil kritickým konfliktem, kdy obžalovaný si „srovnal priority“, chtěl se k rodině vrátit, nicméně v té době poškozená již byla rozhodnuta manželství ukončit a i ona navázala jiný partnerský vztah. Přes tyto okolnosti však poškozená nikdy nevypovídala o obžalovaném a jejich soužití negativně a okolnosti, které vyplývaly z její výpovědi, byly potvrzovány dalšími důkazy. Není proto žádný důvod se domnívat, že by její výpověď byla vědomě křivá, nepravdivá či účelově překroucená, návrhu na doplnění dokazování znaleckým zkoumáním poškozené proto nebylo odvolacím soudem vyhověno. Návrh obžalovaného na vypracování revizního znaleckého posudku z oboru ekonomika-textilie nevyhověl již okresní soud, neboť právem považoval znalecký posudek v kontextu s výpovědí znalce u hlavního líčení za zcela dostatečné a věrohodné a o správnosti jeho závěrů důvodně nepochyboval, byť v odůvodnění napadeného rozsudku opomněl zdůvodnit, proč takovému návrhu nevyhověl.

Skutkové závěry soudu I. stupně proto odvolací soud považoval za zcela správné a v takovém případě pak neměl pochybnosti ani o správnosti použité právní kvalifikace. Je zřejmé, že obžalovaný násilím, přes slovně i fyzicky projevovaný odpor poškozené, ji poválil na zem, roztrhal na ní oblečení, a to včetně spodních kalhotek. Zřetelně se snažil i za slovních projevů zmíněných poškozenou, dosáhnout sexuálního uspokojení, čin nedokonal proto, že obžalovaná jej požádala, aby ji pustil na toaletu a poté z domu utekla. Nepochybně se tedy jedná o pokus zločinu znásilnění ve smyslu § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku. V posuzovaném případě pak nemůže být uvažováno ani o dobrovolném upuštění od dokonání trestného činu, jak namítl obžalovaný před odvolacím soudem. Pokud totiž první soud vycházel (podle mínění odvolacího soudu zcela důvodně) z výpovědi poškozené, pak je zřejmé, že k dokonání činu nedošlo proto, že poškozená lstí přiměla

obžalovaného, aby ji pustil na toaletu, poté okénkem utekla a v blízké restauraci požádala o pomoc.

Okresní soud provedeným dokazováním objasnil i všechny okolnosti pro ukládání trestu rozhodné a po jejich zvážení uložil obžalovanému právem výchovný trest odnětí svobody, ten však v rámci trestní sazby § 185 odst. 2 tr. zákoníku vyměřil v jedné čtvrtině trestní sazby odst. 2 § 185 tr. zákoníku, vymezené rozpětím od 2 do 10 let. Výkon trestu odnětí svobody v trvání 3 let podmíněně odložil na zkušební dobu maximální, tedy v trvání 5 let. Odvolací soud však přisvědčil námitce obžalovaného, že uložený trest odnětí svobody, byť výchovný, je trestem nepřiměřeně přísným. Obžalovaný se sice k trestné činnosti nedoznal, spáchal poměrně velmi závažné jednání, které směřovalo vůči jeho, nyní již bývalé, manželce v době, kdy se opožděně snažil urovnat rodinnou krizi. Obžalovaný je osobou bezúhonnou, je velmi dobře hodnocen svým zaměstnavatelem a ani poškozená o něm nikdy nehovořila nijak negativně. Je přitom zřejmé, že nyní posuzovaného jednání se tedy skutečně dopustil v krizové situaci, naprosto nevhodným způsobem se snažil napravit své předchozí chyby, kterých se v průběhu manželství v posledních letech dopustil, zcela mylně se domníval, že se mu podaří přimět manželku k obnově společného soužití. S přihlédnutím ke všem zmíněným skutečnostem proto odvolací soud zrušil napadený rozsudek ve výroku o trestu a obžalovanému uložil trest odnětí svobody v trvání 2 let. Trest tedy byl vyměřen na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, neboť uvedené okolnosti podle mínění odvolacího soudu do značné míry snižují společenskou škodlivost jeho jednání. Výkon takového trestu byl podmíněně odložen na zkušební dobu 3 let, neboť je zřejmé, že obžalovaný není osobou kriminálně narušenou a jeho jednání bylo ojedinělým excesem z jinak řádného života.

Výrok o náhradě škody, jímž byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních, považoval odvolací soud za zcela správný, neboť nárok poškozené nebyl dostatečně doložen a další dokazování by překročilo rámec adhezního řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e n í** žádný další opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozsudku **j e** možno podat **d o v o l á n í** k Nejvyššímu soudu ČR, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje, podáním u soudu, který ve věci rozhodoval v I. stupni. Dovolání lze podat pouze z důvodů uvedených v § 265b trestního řádu. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch či v neprospěch obžalovaného, obžalovaný pak pro nesprávnost tohoto výroku rozhodnutí, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání za dovolání nepovažuje, byť bylo takto označeno.

V Praze dne 19. července 2017

JUDr. Eva Milcová v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Drahomíra Špičková